

1886-03-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Parma

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Parma 24de eller 23de Mai
1886
Bemærk 14 Junii

Tjære Onkel!

I dag kan du tro jeg kan sende dig en
gløende varm lykønskning til Dine
fødselsdag, for der er intet udenom mig
som kan køle af, alt er jo dybt, strålende
mageløst, med et ord "Stalien" og nydes
i det bedste kompagnistkab du kan tænke
dig. Men tillige er alt så gløende kedt,
så, ja så vi drak to søffener seltterovam
til middag foruden vin. Men et spøg, et
anset alvor, gid du må få det rigtig
mageløst godt i det nye år de tjære
Onkel, gid, ja jeg ved ikke hvad jeg især
skal ønske dig, men gid alt må
følge sig blidt og godt efter Dine egne
ønsker, jeg kunde også sige, gid du må få
det lige så godt som du gjør det for
andre. Guds Solen skinner den 31 i
Klauden, vil du kunne ikke bytte
dens blide varme med smelteovnen her
nede, og sandt, at sige, vi kan også
godt rutke efter et første pust, men
vi er unge, og nyder alt så fuldt ud

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

som varmen tillader. Vi overanstrenger os
ikke, vi går tidligt til seng for at stå op
mellem der ender vi morgenfriskhed i
luften, men det nær er ikke, den næste
morgen har vi god brug for at dase
ud, inden vi går op til de alvorlige
forretninger. Det er så morsomt, hvor kun
af de store kunstnere har sin bog, Leonardo
i Milano, Correggio her, Titian i Venedig,
Michel Angelo i Firenze, Raphael i Rom, og
vi rejser som i triumf med igennem
det alt sammen, eller dog så meget af
det som vi kan nå. Her er det altid
Correggio vi ser, bedre end jeg noget andet
tid har set ham, og han er så meget
og brillant, mindre end andre jeg holder
mere af. Altså hvor det er svært. Her
er siden med blomster på morskene,
og det er jo rigtig meget for Correggio, og han
glæder sig så over alt muligt, og jeg
siger det er så meget at gåse det alt
sammen, og så siger den ene af os, se
her i den anden, se der, og nu fortæl
A. at vi skulde nyde den oplevelse, som
vi opende i går aftes da vi ikke tænkte på det
det er en voldsom stor en, og nu skælder
hun dem det betyde af en kunstner, han siger
at jeg skriver om bare med. Billedet de har
Nu er vi så langt og i aften når vi om alt går til
Firenze. Her er trykrene været i bare det,
nu på morgentunden er det mest det de i
ventet, der er friskere på gaden, og det mor
og når de se det der ned. Ii kan de det
ene af de store lærer gid vi kunde se
det andet med, for da er mordet det samme
så skriver de til hvor der side, gør op
Et røde og fine som der, at ene er rigtig
kan kalde det det, det blev bygget så meget,
så det viste sig at være umuligt at fuldføre
det, men da er mordet det to. Ii siger
næsten at her er lige intet herude denne
gang, ind sidst, her er måske, og så
ubegribelig klart i skyerne, men nu har
I det vist også yndigt hjemme, men jorden
er begyndt, og har vist nogle ganske
brillante skøjter her idag. I det alle her vi
det meget, men faktisk ruller, jeg har da
nå nok at det bliver til alvor med skøjter

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 108 Nr. 13

Jeg har vi for første gang undladt at tage noget til
brødt, det gler ikke så let, vi spiste begge hver et halvt
stykke brød mindre. Nu i Rom kommer jeg
til at have en hel kobben penge, for at have nok
til at betale mig for hele sommeren i Civita,
hvor jeg ikke kan have. For hver måned kommer
jeg vist til at give i kost og logi 217 à 210 francs,
men så går der jo en del til modeller. - Somme tider
kommer jeg så leende til at mindes bryllupsdagen,
den var dog mageløs, ja du var med og
sejtede vist også om den, og gjorde dit til festlig-
heden, men du kan dog vist ikke rigtig begribe
hvor mageløs den var. Hør ved du hvad, du
ville ikke udbringe vor skil, men siden den udbragtes
du dog en skil, det var vist fordi du befandt
dig så vel mellem de fremmede, som var det gode
venner. Lev nu rigtig vel, kiel Fader og Tante
Ane og alle meget, og vær så god at sende
Arel vedlagte brest, jeg ved ikke hans adresse.
Og nu må du tage til takke med dette brev,
i denne varme og med dette blesk kan jeg ikke
få det bedre. Det bliver vel i Rom vi kommer
til at drikke på dit ualgående, Dine hengjems
Gostein Skovgaard